

Διεύθυνση: 19-11-2009

Να συνταχθεί

Αριθμός

/2009

ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

13^ο Τμήμα

26-11-09

6658

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Κλεονίκη Θεοδοροπούλου, Πρόεδρο Εφετών, Θεόδωρο Τζανάκη, εισηγητή, Γεωργία Αλεξοπούλου, εφέτες, και τη γραμματέα Στυλιανή Τζανιδακή

ΣΥΝΕΛΠΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του την 22 Οκτωβρίου 2009 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ – ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία « », που εδρεύει στο Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε, βάσει δηλώσεως ((άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ), δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ – ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ : Του μη κερδοσκοπικού αστικού Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «

», που έχει την έδρα του στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ο οποίος παραστάθηκε, βάσει δηλώσεως (άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ), δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του

Ο αιτών και ήδη εφεσίβλητος με την από 25.1.2008 αίτησή του ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, απευθυνόμενη κατά της καθ' ης και ήδη εκκαλούσας (αρ. εκθ. καταθ. 4255/20.3.2008) ζήτησε τα όσα αναφέρονται σ' αυτή. Επί της ως άνω αιτήσεως εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων η υπ' αριθμ. 7262/2008 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων), με την οποία αυτό δέχθηκε την αίτηση. Την απόφαση αυτή προσέβαλε η καθ' ης και ήδη εκκαλούσα με την από 12.12.2008 έφεση της (αρ. εκ.

καταθ. 11633/15.12.2008 της γραμματέα του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών).

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η ένδικη έφεση της καθ' ης κατά της υπ' αριθμ. 7262/2008 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που δίκασε κατά διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 495 παρ.1 και 2, 511, 513 παρ.1, 520 ΚΠολΔ). Επομένως, είναι τυπικά παραδεκτή και πρέπει να ερευνηθεί από ουσιαστική άποψη κατά την ίδια ως άνω διαδικασία (άρθρα 533, 591 παρ.1 ΚΠολΔ). Πρέπει να σημειωθεί ότι στην κρινόμενη υπόθεση που εκδικάσθηκε κατά το άρθρο 18 παρ.6 του Ν. 2121/1993, κατά την παραπάνω διαδικασία, δεν ισχύει η από το άρθρο 699 ΚΠολΔ απαγόρευση ασκήσεως ενδίκων μέσων, γιατί πρόκειται για απόφαση με την οποία τέμνεται η διάφορα, σύμφωνα με το άρθρο 18 του νόμου 2121/1993 και της οποίας απλώς η εκδίκαση γίνεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (βλ.Ολ ΑΠ 21-22/2002 Ελ Δ 43 1016, Ολ ΑΠ 754/1986 ΕΛΛ 27 1124, ΑΠ 1265/2004 δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1675/1995 ΕΛΛ 39 363, ΕφΑθ 4438/2008).

Το αιτών ισχυρίσθηκε ότι είναι νομίμως συσταθείς αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός, που λειτουργεί κατά τα άρθρα 54 και 55 Ν. 2121/1993 με σκοπό τη διαχείριση των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών του, που του έχουν αναθέσει με καταπιστευτικές μεταβιβάσεις τις εξουσίες των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων επί των έργων τους, καθώς και το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής του

άρθρου 18 του ν. 2121/1993. Ότι η καθ' ης η αίτηση, που είναι εταιρία εμπορίας χονδρικής και λιανικής τεχνικών μέσων πρόσφορων για την αναπαραγωγή έργων του λόγου, κλήθηκε από τον αιτούντα με την από 8.11.2007 εξώδικη δήλωση-πρόσκληση να υποβάλει στον Ο.Π.Ι. (Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας), μέσα σε ένα μήνα από την παραλαβή της, την προβλεπόμενη από το νόμο υπεύθυνη δήλωση σχετικά με τη συνολική αξία των ως άνω τεχνικών μέσων που αυτή πώλησε χονδρικά κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2002 μέχρι 28.2.2002, καθώς και ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη, πλην, όμως, η καθ' ης δεν προέβη στη δήλωση αυτή. Ενόψει αυτών, ο αιτών ζήτησε να υποχρεωθεί η καθ' ης να υποβάλει αμέσως στον Ο.Π.Ι. την ανωτέρω δήλωση με καταδίκη της σε χρηματική ποινή 29.347 ευρώ σε περίπτωση μη συμμόρφωσής της προς την απόφαση που θα εκδοθεί. Επί της ως άνω αιτήσεως εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων η υπ' αριθμ. 7262/2008 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών [διαδικασίας Ασφαλιστικών μέτρων], με την οποία αυτό δέχθηκε την αίτηση. Κατά της απόφασης παραπονείται η καθ' ης η αίτηση για εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων..

Κατά τη διάταξη του άρθρου 18 παρ.3 του Ν. 2121/1993, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 του ν.3049/2002 και συμπληρώθηκε με το άρθρο 10 παρ.33 α του Ν. 3207/2003, «Εάν για την ελεύθερη αναπαραγωγή του έργου χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, ήτοι συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, συσκευές ή εξαρτήματα μη ενσωματωμένα ή ενσωματώσιμα στην κύρια μονάδα ηλεκτρονικών υπολογιστών που λειτουργούν σε συνάρτηση με αυτούς και χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την ψηφιακή αντιγραφή ή για την ψηφιακή μετεγγραφή από ή προς αναλογικά μέσα (εξαιρουμένων των εκτυπωτών), μαγνητικές ταινίες ή άλλοι υλικοί φορείς πρόσφοροι για την

αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, συμπεριλαμβανομένων των υλικών φορέων ψηφιακής αντιγραφής - όπως CD-RW, CD-R, φορητοί οπτικοί μαγνητικοί δίσκοι χωρητικότητας άνω των 100 εκατομμυρίων ψηφίων (άνω των 100 Mbytes), αποθηκευτικά μέσα/δισκέτες κάτω των 100 εκατομμυρίων ψηφίων (κάτω των 100 Mbytes) - φωτοτυπικά μηχανήματα, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες, οφείλεται εύλογη αμοιβή στο δημιουργό του έργου και στους κατά την παρούσα διάταξη δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, εξαιρουμένων των προς εξαγωγή ειδών. Η αμοιβή ορίζεται σε 6% της αξίας των συσκευών εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, συμπεριλαμβανομένων και των συσκευών ή εξαρτημάτων μη ενσωματωμένων ή μη ενσωματώσιμων στην κύρια μονάδα του ηλεκτρονικού υπολογιστή (εκτός από σαρωτές), των μαγνητικών ταινιών ή άλλων υλικών φορέων πρόσφορων για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας καθώς και των υλικών φορέων ψηφιακής αντιγραφής εκτός από τα αποθηκευτικά μέσα/δισκέτες κάτω των 100 εκατομμυρίων ψηφίων (κάτω των 100 Mbytes) - και σε 4% της αξίας των φωτοτυπικών συσκευών, των σαρωτών, του χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπίες και των αποθηκευτικών μέσων (δισκέτες) χωρητικότητας κάτω των 100 εκατομμυρίων ψηφίων (κάτω των 100 Mbytes). Σε κάθε περίπτωση ο υπολογισμός της αξίας γίνεται κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο. Η αμοιβή καταβάλλεται από τους εισαγωγείς ή από τους παραγωγούς των αντικειμένων αυτών και σημειώνεται στο τιμολόγιο, εισπράττεται δε από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και καλύπτουν εν όλω ή εν μέρει την ενδιαφερόμενη κατηγορία των δικαιούχων. Η αμοιβή που εισπράττεται από την εισαγωγή ή την παραγωγή φωτοτυπικών μηχανημάτων, χαρτού κατάλληλου για φωτοτυπίες, αποθηκευτικών μέσων (δισκετών) κάτω των 100 εκατομμυρίων ψηφίων και σαρωτών (4%) κατανέμεται εξ ημισείας

μεταξύ των πνευματικών δημιουργών και των εκδοτών εντύπων. Η αμοιβή που εισπράττεται από την εισαγωγή ή την παραγωγή των συσκευών έγγραφης και υλικών φορέων ή εικόνας ή ήχου και εικόνας των συσκευών και εξαρτημάτων μη ενσωματωμένων στην κύρια μονάδα ηλεκτρονικών υπολογιστών (6%) καθώς και των υλικών φορέων ψηφιακής αντιγραφής εκτός από τα αποθηκευτικά μέσα (δισκέτες) κάτω των 100 εκατομμυρίων ψηφίων, κατανέμεται κατά 55% στους πνευματικούς δημιουργούς, 25% στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και 20% στους παραγωγούς γραμμένων μαγνητικών ταινιών ή άλλων γραμμένων υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας." Στην έννοια των «φωτοτυπικών μηχανημάτων ή συσκευών» συμπεριλαμβάνεται και κάθε πολυμηχάνημα το οποίο έχει τη δυνατότητα φωτοαντιγραφικής αναπαραγωγής. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις παρ. 4 και 6 του αυτού άρθρου 18 ν. 2121/1993, κάθε Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης έχει το δικαίωμα να ζητήσει οποτεδήποτε από οποιονδήποτε οφειλέτη, κοινοποιώντας του σχετική πρόσκληση να δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως κατά το ν. 1599/1986 προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι) α) τη συνολική αξία των συσκευών έγγραφης ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, φωτοτυπικών μηχανημάτων, χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπίες, ηλεκτρονικών υπολογιστών ή άλλων τεχνικών μέσων τα οποία χρησιμοποιούνται για την αναπαραγωγή έργου κατά τα ανωτέρω και τα οποία κατά περίπτωση εισήγαγε ή διέθεσε ή πώλησε και β) ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη. Μέσα σε ένα μήνα από την κοινοποίηση σχετικής πρόσκλησης ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας την ως άνω υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από τον ίδιο όταν πρόκειται για ατομική επιχείρηση ή από τον, κατά το καταστατικό, εκπρόσωπο του, όταν πρόκειται για εταιρία (παρ. 4). Αν ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί με

την υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης το Μονομελές Πρωτοδικείο, δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διατάσσει την άμεση εκ μέρους του κληθέντος υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης, με την καταδίκη, σε κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσης του, χρηματικής ποινής υπέρ του αιτούντος οργανισμού 1.000.000 δρχ μέχρι 10.000.000 δρχ (βλ. παρ.6). Ας σημειωθεί ότι η λέξη «καταδίκη» της παρ.6 αντικατέστησε τη λέξη «απειλή» σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ.33^α του Ν.3207/2003 (ΦΕΚ Α 302/24.12.2003). Η παραπάνω διάταξη της παρ.6 του Ν.2121/1993 όπως κατά τα άνω αντικαταστάθηκε είναι δικονομικού χαρακτήρα. Επομένως, εφόσον η αίτηση υποβληθεί μετά την 24.12.2003 εφαρμόζεται η παραπάνω διάταξη που προβλέπει την καταδίκη του μη συμμορφούμενου, δεν ασκεί δε οιαδήποτε έννομη-επιρροή το ότι ο αιτών ζητεί την υποβολή υπεύθυνης δήλωσης για τον χρόνο που είναι προγενέστερος της 24.12.2003. Περαιτέρω, με την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 18 παρ.3 του ν. 2121/1993, θεσπίστηκε εύλογη αμοιβή υπέρ των δημιουργών, ως αντιστάθμισμα, επειδή επετράπη η ελεύθερη αναπαραγωγή πνευματικών έργων, για ιδιωτική χρήση χωρίς την άδειά τους. Επειδή δε, δεν είναι πρακτικά εφικτό να ελεγχθεί και να διαπιστωθεί η αναπαραγωγή με τεχνικά μέσα, συγκεκριμένων έργων, προερχομένων από συγκεκριμένους δημιουργούς, δεν τέθηκε ως προϋπόθεση της γένεσης ούτε του απαιτητού της εύλογης αμοιβής, η επίκληση και απόδειξη αναπαραγωγής ορισμένου έργου, αλλά η εύλογη αμοιβή στα πλαίσια του άρθρου 18, υπολογίζεται στο σύνολο των τεχνικών μέσων και συσκευών που κρίνονται πρόσφορα για αναπαραγωγή, ανεξαρτήτως του εάν με αυτά θα αναπαραχθούν, προστατευόμενα, με βάση τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας, έργα (Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία, εκδ. όγδοη σελ. 239 επ.). Εξάλλου, με τις διατάξεις των παρ.4, 5 και 6 του Ν. 2121/1993, θεσπίζεται και ρυθμίζεται το κύριο δικαίωμα πληροφόρησης των οργανισμών

συλλογικής διαχείρισης έναντι των οφειλετών, όσον αφορά τα στοιχεία από τα οποία συνάγεται η αξία των διατεθέντων τεχνικών συσκευών ή υλικών φορέων, με βάση την οποία υπολογίζεται το ποσοστό της εύλογης αμοιβής της παρ.3 του παραπάνω νόμου (βλ. Δ. Καλλινίκου, *Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα*, εκδ. 2000, παρ.168 σ.186). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη άρθρου 54 παρ. 1 εδ. α και 3 εδ. α του ν. 2121/1993 «οι δημιουργοί μπορούν να αναθέτουν σε Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας που έχουν αποκλειστικά αυτό το σκοπό, τη διαχείριση ή την προστασία ή τη διαχείριση και προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή εξουσιών που απορρέουν από αυτό. Η ανάθεση μπορεί να γίνεται είτε με μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών είτε με την παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας και κατά το άρθρο 55 του ίδιου νόμου, οι Οργανισμοί αυτοί έχουν τις αρμοδιότητες α) ... , δ) να εισπράττουν την αμοιβή που προβλέπεται από το άρθρο 18 παρ. 3 του παρόντος νόμου και να την διανέμουν μεταξύ των δημιουργών, ε) να προβαίνουν σε κάθε διοικητική, δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών ή των δικαιοδόχων τους και ιδίως να υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, να εγείρουν αγωγές ... , στ) να λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την είσπραξη και κατανομή των εισπραττομένων ποσών ...». Οι Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης, μπορούν να στραφούν κατά οποιασδήποτε κατηγορίας οφειλετών της εύλογης αμοιβής (*παραγωγών, εισαγωγέων ή εμπόρων*), κατ' επιλογή και αποκρούονται αν κάποια άλλη κατηγορία οφειλετών, σε προηγούμενη φάση της διακίνησης των αντικειμένων αυτών, έχει ήδη καταβάλλει την αμοιβή. Για να ασκήσει το δικαίωμα των δημιουργών ή των άλλων δικαιούχων ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης, πρέπει να παρουσιάσει ένα ελάχιστο όριο αντιπροσωπευτικότητας της κατηγορίας, για την οποία ενεργεί. Αν

συντρέχει το ελάχιστο αυτό όριο αντιπροσωπευτικότητας, δεν μπορεί να προβληθεί εναντίον του Οργανισμού ότι δεν καλύπτει το σύνολο των δικαιούχων (*Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία εκδ, 8η σελ. 239 επ.*). Ο Οργανισμός δε, βάσει του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. τελευτ. του ως άνω νόμου, ενεργεί δικαστικώς και εξωδίκως στο δικό του όνομα, χωρίς να απαιτείται να διευκρινίζεται ποια είναι η σχέση που τον συνδέει με τον δικαιούχο (*Κουμάντος ό.π. σελ. 368*). Εξάλλου, η υποχρέωση του οφειλέτη, για την προαναφερόμενη δήλωση προβλέπεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 18 ν. 2121/1993, η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του ν. 2435/1996. Με βάση το χρόνο ισχύος της σχετικής διάταξης, δεν μπορεί να ζητηθεί η υποβολή της για προγενέστερο της εφαρμογής της χρονικό διάστημα, δηλαδή πριν από την 20.8.1996 (*άρθρο 13 ν. 2435/1996*). Επίσης, με βάση τη διατύπωση του νόμου, σχετικά με το περιεχόμενο της Υπεύθυνης Δήλωσης (με βάση τη συνολική αξία όσων εισήγαγε, διέθεσε, πώλησε) αλλά και το σκοπό της, που είναι η πληροφόρηση για τις πραγματοποιηθείσες διακινήσεις ειδών, επί των οποίων υπολογίζεται η εύλογη αμοιβή, συνάγεται ότι το αίτημα του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης μπορεί να αναφέρεται σε δήλωση για τα είδη που έχουν ήδη, μέχρι το χρόνο κοινοποίησης της γραπτής πρόσκλησης, εισαχθεί ή πωληθεί. Η εκδοχή ότι δεν οφείλεται εύλογη αμοιβή παρά μόνο από τη στιγμή που θα ζητηθεί από τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης, έστω και υπό την μορφή σχετικής διατύπωσης, δεν φαίνεται να βρίσκει έρεισμα στη γραμματική διατύπωση του άρθρου 18 παρ. 3 ν. 2121/1993, αφού πρόκειται για ενοχή, η οποία πηγάζει απευθείας από διάταξη νόμου (βλ. *ΕφΑθ 4438/2008, Δημόσυνθεση σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 6233/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 313/2008 προσκομιζόμενη*). Στη προκειμένη περίπτωση, από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα του αιτούντος ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, καθώς και από όλα τα έγγραφα

που προσκόμισαν και επικαλέσθηκαν τα διαδίκια μέρη, που λήφθηκαν όλα υπόψη, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών είναι αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός που έχει συσταθεί και λειτουργεί στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 18, 54 και 55 ν. 2121/1993 με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών του. Ειδικότερα, αυτός συστήθηκε με την υπ' αριθ. 5/2002 πράξη του Ειρηνοδικείου Αθηνών, που καταχωρήθηκε στο οικείο μητρώο συνεταιρισμών, η δε λειτουργία του εγκρίθηκε κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 54 του άνω νόμου με την υπ' αριθ. ΥΠΠΟ/7853/29.8.2002 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ 1147Β/3.9.2002), γεγονός που δεν αμφισβητείται από την καθ' ης. Τα μέλη του, μεταξύ των οποίων και τα αναφερόμενα (μη αμφισβητούμενα από την καθ' ης) στην αίτηση, του έχουν αναθέσει με καταπιστευτικές μεταβιβάσεις τις αρμοδιότητες του άρθρου 55 ν. 2121/1993, μεταξύ των οποίων είναι και η διαχείριση, προστασία και είσπραξη της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται κατά το άρθρο 18 παρ. 3 ν. 2121/1993, καθώς και η διανομή της στα μέλη του. Η καθ' ης εμπορεύεται μηχανήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, σαρρωτών, εκτυπωτών, φωτοτυπικά μηχανήματα, πολυμηχανήματα που έχουν την δυνατότητα φωτοαντιγραφικής αναπαραγωγής, όπως τηλεμοιότυπικά μηχανήματα (φαξ), και φωτοτυπικό χαρτί. Ο αιτών με την από 8.11.2007 εξώδικη δήλωση και πρόσκλησή του, η οποία επιδόθηκε στην καθ' ης κατά την 13.11.2007 (βλ. την υπ' αριθ. 1103Β/13-11-2007 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών Ασημίνας Συνελή - Καραμανλή), την κάλεσε να καταβάλει τις κατά τα ανωτέρω προβλεπόμενες αμοιβές επί της αξίας των αναφερόμενων τεχνικών μέσων που πώλησε χονδρικά κατά το χρονικό διάστημα από 4.3.1993 μέχρι 9.9.2002, καθώς και να δηλώσει προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι) τη συνολική αξία της χονδρικής

πώλησης των αναφερόμενων τεχνικών μέσων κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2002 μέχρι 28.2.2002 και ότι η δηλωθείσα αξία είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη. Πλην, όμως, η καθ' ης, ενώ είναι κατά τα ανωτέρω εταιρία χονδρικής πώλησης των αναφερόμενων τεχνικών μέσων, κατά παράβαση της σχετικής υποχρέωσής της δεν υπέβαλε τη δήλωση αυτή. Ο λόγος της έφεσης, με τον οποίο η καθ' ης - εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι η επίδικη αξίωση έχει παραγραφεί, αφενός κατ' άρθρο 250 ΑΚ, αφετέρου κατά το άρθρο 937 του ίδιου Κώδικα, λόγω παρόδου πενταετίας αφότου ο εφεσίβλητος έλαβε γνώση της ζημίας του και του προς αποζημίωση υπόχρεου, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος λόγω αοριστίας του, καθόσον η υποβολή του γίνεται με μόνη την αναφορά στο ως άνω άρθρο, χωρίς να προσδιορίζεται κανένα άλλο στοιχείο ικανό να θεμελιώσει το βάσιμο της εν λόγω ένστασης, κατά δε το άρθρο 937 ΑΚ, ως μη νόμιμος, διότι η επίδικη αξίωση, που έχει το χαρακτήρα του αυτοτελούς και αυθύπαρκτου δικαιώματος πληροφόρησης, στηρίζεται στη συνήθη εικοσαετή παραγραφή του άρθρου 249 ΑΚ, αφού πρόκειται περί ενοχής που πηγάζει από το νόμο και δεν αποτελεί ενοχή από αδικοπραξία (βλ. ΕφΘεσ 1000/2008 Δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος, ΕφαΘ 672/2006 Αδμ.). Εξάλλου, ο λόγος της έφεσης της καθ' ης ότι δεν οφείλεται αμοιβή παρά μόνο από τη στιγμή που θα ζητηθεί από τον Οργανισμό, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος αφού στην προκειμένη περίπτωση, κατά τα εκτεθέντα παραπάνω, πρόκειται περί ενοχής η οποία πηγάζει απευθείας από διάταξη νόμου. Ομοίως μη νόμιμος και απορριπτέος ως αβάσιμος είναι και ο λόγος εφέσεως της καθ' ης ότι η αναγνώριση της εύλογης αμοιβής θα αποτελούσε οικονομική επιβάρυνση απρόβλεπτη με στοιχεία αβεβαιότητας ως ανατρέχουσα σε χρόνο που δεν είχε ζητηθεί η καταβολή εύλογης αμοιβής εκ μέρους των υποχρέων. Και τούτο διότι (ανεξαρτήτως του ότι αντικείμενο της παρούσας δίκης είναι το δικαίωμα πληροφόρησης και όχι

η αξίωση εύλογης αμοιβής καθεαυτή) η καταβολή της εύλογης αμοιβής δεν συνιστά δυσβάστακτη οικονομική συνέπεια, αλλά νόμιμη υποχρέωση που η καθ' ης όφειλε να προβλέπει και να συνυπολογίζει στην τελική τιμή του προϊόντος. Με άλλα λόγια, ενόψει του ότι ο ν. 2121/1993 ισχύει από πολλών ετών η καθ' ης, είχε υποχρέωση συμμόρφωσης με τις διατάξεις του και ειδικότερα είχε υποχρέωση να παρακρατεί το ποσοστό της εύλογης αμοιβής υπέρ των δημιουργών, τυχόν δε δική της αμέλεια δεν μπορεί να αποβεί σε βάρος των τελευταίων (βλ. σχετ. ΕΛΔνη 6233/2007 ΕΛ Δνη 49/2008, 272). Επίσης, ο λόγος της έφεσης της καθ' ης ότι εσφαλμένα το πρωτοβάθμιο δικαστήριο περιέλαβε στην εκκαλούμενη για την περίπτωση της μη συμμόρφωσης «την καταδίκη» στην αναφερόμενη στην απόφαση αυτή ποινή, και όχι «την απειλή» αυτής, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος κατά τα εκτεθέντα παραπάνω, αφού η ένδικη αίτηση (αρ. εκθ. καταθ. 4255/20.3.2008) υποβλήθηκε μετά την 24.12.2003, δεν ασκεί δε έννομη επιρροή το ότι ο αιτών ζήτησε την υποβολή υπεύθυνης δήλωσης για χρόνο προγενέστερο της 24.12.2003.

Ενόψει αυτών, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που δέχθηκε την ένδικη αίτηση και υποχρέωσε την η καθ' ης η αίτηση να υποβάλει αμέσως στον Ο.Π.Ι υπεύθυνη δήλωση νόμιμα υπογεγραμμένη από τον κατά το καταστατικό της νόμιμο εκπρόσωπό της η οποία θα αναφέρει τη συνολική αξία χονδρικής πώλησης των τεχνικών μέσων κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2002 μέχρι 28.2.2002 και αφετέρου καταδίκασε την καθ' ης σε χρηματική ποινή ποσού 20.000 ευρώ για την περίπτωση μη συμμόρφωσής της, ποσό που είναι ανάλογο προς το όφελός της από αυτή (τη μη συμμόρφωση), έστω και με άλλη κατά ένα μέρος αιτιολογία, σωστά κατ' αποτέλεσμα έκρινε. Συνεπώς, πρέπει να αντικατασταθεί η αιτιολογία της εκκαλουμένης και ν' απορριφθεί η έφεση κατ' ουσίαν (άρθρο 534 ΚΠολΔ)

Τέλος, πρέπει λόγω της ήττας της παραπάνω εκκαλούσας – καθ' ης να επιβληθούν σε βάρος της τα δικαστικά έξοδα του εφεσίβλητου – αιτούντος για τον δεύτερο αυτό βαθμό δικαιοδοσίας (άρθρα 176 και 183 ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται τυπικά την ένδικη έφεση της καθ' ης

Απορρίπτει αυτήν καθ' ουσίαν και

Επιβάλλει σε βάρος της καθ' ης τα δικαστικά έξοδα του ως άνω αιτούντος, που ορίζει σε εξακόσια πενήντα (650) ευρώ

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα την 19 Νοεμβρίου 2009 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα την Νοεμβρίου 2009.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

